

NGƯỜI CUỐI CÙNG CÒN Ở LẠI

Chúng ta sống trong một thời đại tôn vinh sự chuyển động, tốc độ, sự thay đổi liên tục. Vậy mà, quan sát cuộc đời mình, những người để lại dấu ấn sâu đậm nhất không phải là những người chạy nhanh nhất. Đó là những người ở lại – trung thành với một nguyên tắc, một trách nhiệm, một lời hứa, một con người. Trong một thời gian dài tôi nhầm lẫn thành công với sự chuyển động. Rồi tôi khám phá ra rằng tiến lên không nhất thiết có nghĩa là rời xa. Đôi khi nó có nghĩa là ở lại.

Sự liên tục phải được xây dựng từng ngày một, không tiếng vỗ tay, trong phần vô hình của cuộc sống mà gần như không ai nhìn thấy. Có những mùa chinh phục, rồi đến những mùa chống chịu, nơi câu hỏi không phải là bạn có thể đi xa đến đâu, mà là bạn có thể ở lại bao lâu.

Tôi từng biết những người xây dựng sự nghiệp phi thường mà không xây dựng nổi một mối quan hệ. Ở lại không phải là một câu hỏi địa lý. Đó là một câu hỏi đạo đức – bạn có thể đổi quốc gia mười lần mà vẫn trung thành với những gì quan trọng, hoặc sống cả đời trên cùng một con phố mà phản bội mọi nguyên tắc mình có.

Khi khó khăn ập đến, bạn nhanh chóng nhận ra ai sẵn sàng ở lại. Chất lượng của một cuộc đời hiếm khi phụ thuộc vào số người bạn gặp. Nó phụ thuộc vào số người ở lại khi con đường trở nên phức tạp. Có lẽ cuộc sống sẽ không hỏi chúng ta đã đi qua bao nhiêu nơi, mà là một câu hỏi đơn giản hơn: khi đến lúc phải ở lại, bạn đã ở đâu? Câu trả lời của tôi không hoàn hảo. Nhưng nó trung thực. Tôi đã ở lại.

Ferdinando Frega

Gillette Man ✕